

SALVATORIS NOSTRI VITA.

13

*J. C. nimia confluenta ad eum turbâ navem
ascendit, è qua populum edocet.*

XXXIII. Factum est autem cum turbæ irruerent in eum, ut audirent Verbum Dei. Et ipse stebat secus stagnum Genesareth, & videns duas naves stantes secus stagnum (piscatores descendenterant, & lavabant retia.) Ascendens in unam navem quæ erat Simonis. Sedens docebat de navicula turbas. Luc. 5. v. 1..3.

*J. C. jubet navem in altum duci, & ad
eius nutum, laxato rete miraculosa
fit piscium capture.*

XXXIV. Ut cœssavit loqui (Iesus) dixit ad Simonem: duc in altum, & laxate retia vestra in capturam. Et respondens Simon, dixit illi: Præceptor, per totam noctem laborantes nihil cepimus, in verbo autem tuo laxabo rete. Et cum hoc fecissent, concluserunt piscium multitudinem copiosam, & rumpebatur rete eorum: & annuerunt sociis, qui erant in alia navi, ut venirent, & adjuvarent eos: & venerunt, & impleverunt ambas naviculas, ita ut penè mergerentur. Quod cum videret Simon Petrus procidit ad genua Iesu: Stupor enim circumdederat eum, & omnes qui cum illo erant. Similiter Iacobum, & Ioannem filios Zebedæi, qui erant socii Simonis, & ait ad Simonem Iesus: Noli timere, ex hoc jam homines eris capiens, & subductis ad terram navibus, relictis omnibus, secutis sunt Iesum. Luc. 5. v. 3....11.

I. C. redit in Capernaum, in qua Spiritum immundum ab homine ejicit.

XXXV. Descendit Iesus in Capernaum, & Sabbatis ingressus in Synagogam docebat eos. Erat in Synagoga eorum homo in Spiritu immundo, & exclamavit, Quid nobis, & tibi Iesu Nazarene, venisti perdere nos? Scio quis sis, Sanctus Dei: & comminatus est ei Iesus, dicens, obmutesc, & exi de homine: & exit ab illo, nihilque illum nocuit. Marc. 1. v. 21....25. Luc. 4. v. 31....36.

*I. C. egressus è Synagoga domum Simonis
ingreditur (in Bethsaïda) & ejus so-
crum à febri liberat.*

XXXVI. Surgens Iesus è Synagoga intravit in domum Simonis, & Andreæ, cum Iacobo & Ioanne. Socrus autem Simonis jacebat, & tenebatur magnis febris: & rogaverunt Iesum pro ea: & accedens elevavit eam, apprehensa manu ejus. Et continuò dimisit eam febris, & ministrabat eis. Matth. 8. v. 14. 15. Marc. 1. v. 29....30. 31. Luc. 4. v. 38. 39.

*I. C. è Bethsaïda redit Capernaum,
ubi vespere plurimos ægrotos sanat.*

XXXVII. Vespere facto, obtulerunt ei multis dæmonia habentes, & ejiciebat spiritus verbo, & omnes malè habentes curabat: & erat omnis civitas congregata ad januam; at ille singulis manus imponens, curabat eos. Matth. 8. v. 16. Marc. 1. v. 32. Luc. 4. v. 40.

*I. C. à Capernaao in desertum abit, ut
oraret.*

Et diluculò valde surgens, egressus abiit in XXXVIII. desertum locum, ibique orabat. Et prosecutus est eum Simon, & qui cum illo erant, & cum invenissent eum, dixerunt ei, quia omnes querunt te. Luc. 4. v. 35. 37.

*I. C. è deserto in circumvicinos locos pere-
grinatur.*

Et ait illis: Eamus in proximos vicos, XXXIX. & civitates, ut & ibi prædicemus: ad hoc enim veni. Et erat prædicans in Synagogis eorum, & in omni Galilæa, & dæmonia ejiciens. Marc. 1. vers. 38 39. Luc. 4. vers. 43. 44.

*I. C. transfretans stagnum obdormiit,
& tempestate ortâ, & à somno exci-
tatus, eam sedat.*

Factum est in una dierum: & ipse ascendit in naviculam, & discipuli ejus, & ait ad illos. Transfremus trans stagnum, & ascenderunt. Navigantibus illis ecce motus magnus factus est in mari, ita ut navicula operiretur fluctibus. Erat ipse in puppi super cervical dormiens. Accesserunt ad eum discipuli ejus, & fuscitaverunt, dicentes: Domine, salvanos, perimus: & exurgens comminatus est Vento, & dixit Mari. Tace, obmutesc. Et cœssavit ventus, & facta est tranquillitas magna. Matth. 8. vers. 23....27. Marc. 4. vers. 36....40. Luc. 8. vers. 22....25.

XL.

*I. C. transit in regionem Gerasenorum, ubi
dæmones à duobus hominibus ejiciens,
eos in vicinos porcos ire per-
mittit.*

XLI.

Et cum venisset trans fretum in regionem Gerasenorum, occurrerunt ei de navi ad terram egredienti duo habentes dæmonia de monumentis exeuntes, sœvi nimis, ita ut nemo posset transire per viam illam (unicum dæmoniacum habent Marc. & Luc.) qui vident Iesum à longè cucurrit, & adoravit eum, & clamans voce magna, dixit: Quid mihi, & tibi Iesu Fili Dei altissimi? interrogavit illum Iesus, dicens: Quod tibi nomen est? at ille dixit, Legio, quia multi sumus: & deprecabatur ne se expelleret extra regionem, & ne imperaret illis, ut in abyssum irent: erat autem non longè ab illis, & circa montem grex multorum porcorum pascens, & dæmones rogabant Iesum, ut permetteret eis in porcos ingredi. Et ecce magno impetu totus grex præcipitatus est in mare, & tota civitas Gerasenorum exiit obviam Iesu, rogavique, ut discederet à finibus suis. Cumque ascenderet navem, cœpit illum deprecari vir, qui à dæmonio vexatus fuerat, ut esset cum illo (Iesu.) Sed ait illi (Iesus) redi in domum tuam, & annuntia quanta tibi fecerit Dominus: & abiit per universam civitatem prædicans, quanta sibi fecisset Iesus. Ex Matth. 8. vers. 28....34. Marc. 5. vers. 1....20. Luc. 8. vers. 26....39.

B 3

I. C.